

Mihai Eminescu
(1850–1889)

Cel mai mare poet român și unul dintre cei mai de seamă lirici ai literaturii universale. În 1883 i-a apărut unicul volum de versuri tipărit în timpul vieții, dar îmbolnăvindu-se grav, lipsit de ajutoarele materiale necesare a dus până la sfârșitul vieții o existență tragică. A creat o operă de mare originalitate, care cuprinde într-o viziune unică, experiența înaintașilor și a contemporanilor săi. Dotat cu un excepțional simț al limbii, Eminescu a turnat "în formă nouă limba veche și-nțeleaptă" asociindu-i cu măiestrie lexicul contemporan neologic, conferind cuvântului o forță de sugestie. Poeziile sale au fost traduse în 31 de limbi și comentate în numeroase studii monografice scrise în 16 limbi.

Petőfi Sándor
(1823-1849)

Poet maghiar, unul dintre marii lirici ai poeziei universale. Opera sa lirică de factură romantică se distinge prin simplificarea și spontaneitatea sa, opusă sentimentalismului artificial patetic. Multe dintre poeziile lui Petőfi au fost traduse în limba română de St. O. Iosif, Octavian Goga, Eugen Jebeleanu și alții.

Totodată Petőfi a fost reprezentant de frunte al intelectualității revoluționare de la 1848-1849. Apreciat de contemporanii săi, și-a trăit cu consecvență crezul politic până la moartea eroică pe câmpul de luptă de lângă Sighișoara.

Cu o săptămână înaintea bătăliei a vizitat orașul Sfântu Gheorghe. Despre acest eveniment, în ultima scrisoare adresată soției sale, scria următoarele: „Miercurea Ciuc și Târgu Secuiesc au o așezare minunată, iar cea a lui Sfântu Gheorghe este, poate și mai frumoasă ... Îl vom cunoaște mai pe îndelete atunci când vom cutreiera împreună ținutul Trei Scaune, ca niște rândunici, care vor să-și facă cuib.”